Сладостта от споделеното приятелство

Новини | Култура | на 02.10.2025 04:00 | от Мария Донева

Защо говорим за това?

Защото истинското приятелството е по-ценно от всичко.

„Брумбар с цип и брумбар с копче“, текст Иван Раденков, илюстрации Катрин Ефтимова, издателство „Мармот“

Здравейте, бръмбари! Момчета и момичета на 6-7-8 години, вие вече не сте само слушатели, а и читатели, нали така? Намерихме една нова книга точно като за вас, да си я прочетете сами. Нито е дълга, нито е кратка – точно 60 страници. Има смешни и много интересни рисунки, а героите ѝ са бръмбари и разни други буболечки. Звънчо е от рядко срещания вид бръмбари с цип; а неговият приятел Гари, брумбарът с копче, има рожден ден и го е поканил да празнуват заедно.
Ето ви история, която започва с покана за парти с маски, продължава с едно чудо и после с много състезания, подаръци и игри, а след това малко трудности за преодоляване с помощта на находчивост и бърз ум… накратко казано – история, която лъкатуши и във всяко изречение има поне две-три интересни неща.
Както знаете, писателите често говорят за едно, а се разбира друго. Това е метод да кажат каквото са намислили по по-интересен начин. Говорят например за буболечки, а читателят веднага разбира: става дума за хора. Звънчо е добър приятел. На рождения ден има много гости, но само той поднася сандвичи на всички. Когато другите си тръгват, той остава, за да помогне на домакина да подреди. А още преди празника, докато мисли какъв подарък да донесе, избира точно това, което би харесало на Гари.
Приятелството не е просто дума, то си проличава в действията и дори в мислите на хората (и на бръмбарите).
Гари пък е сладур, защото говори много симпатично – в стихове. Даже сънищата му приличат на стихотворения. И магическите думи на вълшебника дядо Светулко също звучат забавно: „Абракадабра Бърли хърли, Хоп то доп дръп ти бръп“. Особено приятно е, когато ги четеш на глас, но това трябва да се прави с внимание – знае ли човек кога някое заклинание ще проработи! Представи си, че и твоят цип започне да произвежда всякакви подаръци!
Също както брумбазъците в тревата по полянките, и на човешките същества са им нужни приятели, заедно с които да преживяват и хубаво, и лошо. Но понякога и ние се подлъгваме, искаме да се харесаме на чуждите, а забравяме за своите. Харесва ни да ни хвалят, а после се оказваме сами. Когато попаднем в такова положение, може да си спомним за тази книга и да се спасим от някоя голяма грешка.
Приятелството е най-ценното на света и всеки може да го има, ако се държи добре с другите. И знаете ли какво казва Звънчо накрая?
„… Приятелството не е само обещание,
подаръци и обожание.
То се печели с приключения и
битки.
Полива се с усмивки и липови
напитки.“

Въпросника към тази статия можеш да решиш онлайн на:
/book/6860-sladostta-ot-spodelenoto-priyatelstvo

Сканирай този QR-код и влез директно във въпросника ->

©"Вижте" е издание на Фондация Гутенберг 3.0. Всички права са запазени